

JÖVEL, ÉLET LELKE, JÖVEL

Pünkösdi korál

Meiningen, 1693

Held Heinrich, 1658 (1620-1659)

Harmonizálta: Murányi Róbert Árpád

SOPRANO
ALTO

1. Jö vel, é - let Lel - ke, jö - vel, I - gaz, ö - rök Úr Is - ten!
Töltsd be szí - vünk nagy e - ró - vel, Lel - kü - net is szün - te - len,

TENOR
BASS

5

S.

Így lesz vi - lá - gos - ság, fény, Sö - tét - sé - günk meg - szün - vén.

B.

2. Örök Isten, adjál nekünk / Bölcsességet, értelmet, / Akaratunk, minden tettünk, /
Hadd keresse kedvedet; / Ismereted nagy legyen, / Senki ne tévelyegjen.

3. Bizonyrágot tégy mibennünk, / Fiaid hogy mi vagyunk, / Kik mindenkor reád nézünk, /
Próbák útján ha járunk, / Sújtó kezéd áldást ad, / Mert szerető Atyánk vagy.

4. Édesgess, hogy kedvvel s bizvást / Eleidbe járuljunk, / Indíts bennünk fohászzkodást, /
Hogyha szólni akarunk; / Jusson hozzád kérésünk, / S erősödjön szent hitünk.

5. Hogyha ránk tör próba, ínség, / Szívünk kiált gyakorta: / Úr Istenünk, mondd, meddig még! /
Búnak mikor lesz fogyta? / Akkor adj bizodalmat, / Tűrést, hitet, nyugalmat.

6. Hatalmas és erős lélek, / Te megígért Szentlélek! / Növeld bennünk hatalmadat, /
Hogyha Sátán ránk támad; / Adj jó fegyvert harcunkhoz, / Áldást minden munkánkhoz!

7. Hitünk, Uram, oltalmazzad, / Biztonságunk rajtad áll, / Ne gyengítse soha gúny azt, /
Ne rontsa meg a halál; / S énünk hogyha ellentmond, / Azt tegyük, mit Igéd mond.

8. Ha véget ér földi utunk, / Bíztaást adj szívünkbe: / Feltámadva hozzád jutunk /
Mennyei nagy öröme, / Melyet rendelt Istenünk, / S ki nem mondhat a nyelvünk.